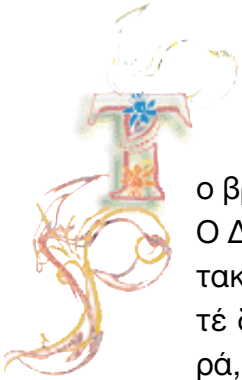

Η Ξένη νύφη

Η Τζίλιαν, μια Αυστραλέζα καθηγήτρια αγγλικής φιλολογίας, ζει με τον Έλληνα σύζυγό της και τα δυο τους παιδιά στην Ελλάδα. Η διγλωσσία ωστόσο είναι πάντα για την οικογένειά της ένα πρόβλημα και συγχρόνως ένας τρόπος έκφρασης συναισθημάτων.

[...]

ο βράδυ, όπως τρώγαμε, έκανα ένα γραμματικό λάθος μιλώντας Ελληνικά. Ο Δημήτρης με το Νίκο* με κοροϊδεύουν, και στη συνέχεια ο πρώτος με κατακεραυνώνει με τη ματιά του – μια πράξη που την έχει μάθει άριστα. «Ποτέ δεν πρόκειται να μιλήσεις σωστά», δηλώνει σταθερά για εκατοστή φορά, «σαν τη Σάντρα, τον Κεν και την Τερέζα. Γιατί δεν μπορείς να 'σαι σαν αυτούς;». Ναι, γιατί; Νιώθω αποκαρδιωμένη, όπως συνήθως, με κάθε αποτυχία ή λάθος στην επικοινωνία. Προσπαθώ όμως να υπερασπιστώ τον εαυτό μου.

«Δε μου μένει καιρός», του πετάω, «αφού τρώω τις ώρες μου με τα δικά σας μαθήματα Αγγλικών».

«Ναι, πέντε οδυνηρά χρόνια κάνοντας μαθήματα μ' αλληλογραφία. Για ποιο λόγο;».

«Γιατί δεν θέλω να πεινάτε στους δρόμους της Αθήνας σε δέκα χρόνια». (Μπορώ κι εγώ να γίνω δραματική σαν τους Έλληνες, όταν είν' ανάγκη). «Θέλω να μπορείς να διαλέξεις την καριέρα σου κι όχι να καταλήξεις να πουλάς κουλούρια στην Ομόνοια».

Υπάρχουν βέβαια πολλοί άλλοι λόγοι που επιμένω να μάθουν Αγγλικά, όμως η πικρή πείρα μου 'χει δείξει ότι είναι προτιμότερο να μην επιμένω σ' αυτά.

Για να 'μαι απόλυτα ειλικρινής, προσπάθησα επειδή αγαπώ τη γλώσσα μου κι επειδή δεν μπορώ να φανταστώ τι θα πει να ζεις χωρίς αυτή, χωρίς να την ακούς ή χωρίς να τη μιλάς. Κι ούτε μπορώ να υποφέρω στη σκέψη της ανάγκης να επικοινωνήσω με τα παιδιά μου σ' άλλη γλώσσα. Άλλες ξένες εδώ μιλάνε Ελληνικά στα παιδιά τους. Εγώ δεν το μπορώ. Το ίδιο συνέβαινε και με το Γιώργο που μιλούσε πάντα Ελληνικά στα παιδιά. Τη μέρα που φέραμε το Δημήτρη στο σπίτι απ' το νοσοκομείο, ο Γιώργος τον πήρε στην αγκαλιά του και ξαφνικά μου λέει με μια παράξενη ματιά: «Δεν μπορώ να μιλήσω Αγγλικά σ' αυτό το μωρό. Δεν μπορώ. Ελπίζω να μη σε πειράζει». Δε με πείραξε. Από τότε ακόμα μου φαινόταν απόλυτα φυσικό να μιλάς στο παιδί σου στη μητρική σου γλώσσα, άσχετα που βρίσκεσαι στο χάρτη.

**Τζίλιαν Μπούρα
(Αυστραλία)**

* τα παιδιά της 14 και 12 ετών αντιστοίχως

